ČLOVEK

Tibor Prekliaty:

V I A N O C E 1 9 4 9

Bože sú Vianoce však čo to znamená
keď miesto pokoja vojna dvíha ramená
búria sa nebesia a nový vietor vanie
cítim to Bože je to dozrievanie

Z utrpenia kvasu vyklíči nový svet
nemožno zastať viac ni vrátiť sa späť
kocky sú vrhnuté
zástavy zdvihnuté
búria sa nebesia a nový vietor vanie
cítim to Bože je to dozrievanie

Pred šíky nastúpili generáli
nedočkavých už pažba v ruke páli
a niekde ďaleko v zanietení nemom
dumá prorok nad starým Betlehemom
že raz sa stretneme pri jednom stole
kde všetci zapejeme Pokoj ľudom dobrej vôle

Aleluja Aleluja Aleluja

Našli sme to čo žije večne
keď prišiel ten čo kraľuje v nekonečne

Aleluja Aleluja Aleluja...

Toho času vydal císař Augustus rozkaz,aby byl vykonán soupis celé říše.
Tento soupis byl první a konal se za správy Kvirinovy v Syrii.
I šli všichni se dát zapsat,každý do svého města.
Odešel také Jozef z Galileje,z města Nazareta do Judska,do města Davidova,jež se nazývá Betlem,poněvadž pocházel z rodu a kmene Davidova,dát se zapsat s Marií,svou zasnoubenou/manželkou/,která byla v požehnaném stavu.
Když tam byli,naplnili se dnové,aby porodila.I porodila svého prvorozeného syna;ovinula ho plenkami a uložila do jeslí, poněvadž pro ně nebylo místa v útulku pro poutníky.

V oné krajině ponocovali pastýři a pod širým nebem hlídali za noci stádo své.A hle,anděl Páně stanul u nich a jasnost Boží je ozářila.I ulekli se velice.Anděl jim řekl:"Nebojte se!Hle,zvěstuji vám velikou radost,která bude pro všechen lid: Dnes se vám narodil v městě Davidově Spasitel,to jest Kristus Pán.A toto bude vám znamením:Naleznete děťátko ovinuté plenkami a položené v jeslích."
Hned potom se přidružilo k andělu množství nebeských zástupu,kteří chválili Boha a zpívali:

" Sláva na výsostech Bohu
a na zemi pokoj lidem dobré vůle! "

Jakmile andělé odešli od nich do nebe,řekli si pastýři vespolek:" Pojďme až do Betlehema a podívejme se na tu událost, kterou nám Pán oznámil!" I přichvátali a nalezli Marii a Jozefa i děťátko,které leželo v jeslích.Když je spatřili,vypravovali,co jim bylo řečeno o tom dítěti.Všichni,kteříto slyšeli,se divili tomuto vyprávění pastýřů.Marie však uchovávala všechna ta slova a uvažovala o nich v srdci svém.I vrátili se pastýři,velebili a chválili Boha za všechno,co slyšeli a viděli, jak jim bylo pověděno.

Luk.2 - 1 - 20.

SÚ V I A N O C E ?!

Sú Vianoce a nie sú Vianoce. Je mier a nie je mier. Žijeme a nežijeme. Sme v štádiu kvasenia. Znovu sa rodíme. Prehodnotujeme hodnoty - či snáď sa konečne vrátime k večným?

Cítim to ja, Ty, on, všetci. Jeden slabo, iný silnejšie, v treťom to úplne vrie. Nestačíme viac so svojími starými vedomostami. Nestačíme viac s doterajším nazieraním na svet. Všade vidíme ustavičnú revolúciu - filozofiou počnúc a modou končiac. Na javisko dejín prichádzajú stále noví a noví ľudia, nové a nové skupiny, nové spoločenské systémy.

Že by ozaj nič nebolo pevné, trváce, večné?!

I keby Ti chcel rozum toto nahovoriť, predsa je v Tebe niečo, čo Ti našepkáva: Nedaj sa oklamať. Ja som v Tebe stále. Ja som volačo, čo sa nedá definovať. Večnosť sa nedá definovať. Ju cítiš každým pórom svojej bytosti, keď v bezmyšlienkovom poprení prítomnosti ozve sa hlas nekonečna, vždy znova a znova, Ty stratíš smysel pre prítomnosť, rozplynieš sa vo vesmíre a neexistuješ ani Ty ani vesmír, lebo stratíš pojmy, stratíš merítka ako priestor, čas a vterina sa Ti stáva večnosťou a večnosť trvá vterinu. Všetko sa pred Tebou stratí, všetko, čo je symbolom dočasnosti. A Ty sa stávaš nesmrteľným, lebo nič viac Ťa neobmedzuje. Nepodliehaš žiadnemu zákonu, lebo si zákon sám, lebo si objavil Prapočiatok a Praprícinu všetkého - BOHA - a keď to dokážeš, stávaš sa Bohočlovekom, lebo Boh je v Tebe.

Je v nás naozaj?!

VELKÉ ODPUSTANIE.

Ľudia, nám nič nepomôže, iba veľké odpustenie. Odpustiť každému, bez akejkolvek výhrady, každému, kto chce byť lepší, kto lutuje. Odpustiť, lebo kto odpúšťa, stáva sa dvakrát tak dokonalý. Trpí za seba i svojho brata. Trpí v dočasnosti, aby sa stal skor večným.

Odpustiť len tomu, kto lutuje? Nie, každému. Avšak kto nelutuje, tým sa nedať sviesť. Ukázať príklad, lebo toto dnes svet najviac potrebuje - príklad! Ľahko je byť dobrý, keď nemáte príležitosť byť zlý, ľahko je sa smiať, keď Vás nič nebolí, ľahko je byť vďačný, keď žijeme v hojnosti.

Avšak, či my nemáme byť vďačný už iba zato, že sme, i keď možno zajtra nás čakajú šibenice?!

Čo na tom záleží. Stratíme iba telo, brata somára. To, čo sa nedá definovať, bolo predtým a bude potom.

Sme v cudzine. Tuláci bez domova. Stratili sme kúzlo materinskej lásky, vôňu ovzdušia medzi rodnou krvou. A predsa - kruto trestaní, zdá sa, ešte nechápeme, že dnes sa už nejedná o jeden štát, o jeden národ, či dokonca o nejakú malú skupinu. Dnes sa jedná o celé ľudstvo.

Chápete to naozaj? Mne sa zdá, že málo.

Nenávidíme sa z najmalichernejších príčin. Vytvorili sme nové skupiny zradcov, vyvrhelov bez toho, že by sme sa boli snažili to aspoň dokázať. Vidíme iba seba a svoje záujmy a nepýtame sa, či sa naše náhodou nekrížujú so záujmami iných, ktoré sú možno práve tak opodstatnené ako naše. Hráme sa na štáty a štátiky, národy a národičky, strany a straničky, triedy a triedičky. Nechceme pochopiť, že hľadáme už dlhé generácie akoby sústavne iba to, čo nás delí.

Sme kresťania a predsa nevieme pochopiť, že voľakedy boli len dvaja, Adam a Eva a vtedy nebolo štátov, národov, strán. Že toto všetko podlieha neustálej zmene, že štáty, národy, strany, či celé spoločenské systémy sa rodia a vymierajú a sú doležité iba dotiaľ, kým majú svoju funkciu. Kým duch, ktorým sa riadia, je v súhlase s večnou normou - lex aeterna - ktorou je sám Boh, kým v prítomnosti v ľudských srdciach žije jeho ozvena - lex naturalis - prirodzené právo a kým naše ľudské zákony, skoro všetky nedokonalé - lex positiva - nie sú v rozpore s touto večnou hierarchiou hodnôt.

Keď pochopíme túto večnú harmóniu, ktorú musíme zachovávať, aby sme boli najslobodnejší, vtedy sa nám naše ubohé malichorné sarvátky, vzniknuvšie skoro vždy z nevedomosti a neobjektívnosti sprotivia, lebo sa nám ukážu ako málo podstané, málo významné.

Jediné, čo musí byť pre nás doležitè je, akým duchom sa štáty, národy, politické strany, či celé systémy spoločenské riadia.

Lebo jediné, čo je večné, je duch. A keď my slúžime večnému duchu - večnému zákonu - Bohu - sme nesmrteľní.

Chceme byť nesmrteľní naozaj?!

Tibor Uskert

VÁNOČNÍ VZPOMÍNKA U pohríchu nevesolá

Kadlík

24. prosinec je den ako každý jiný. Pro nás kresťany znamená však nieco více, protože v ten deň si všichni po celóm svete připomínáme zrodení Kristova. Tenkráte, v den Kristova narodení, dostalo se lidstvu největšího dobrodení, největšího miloserdenství, a proto je často tento den nazýván Svátkem míru. Ach ano, 24. prosinec - Štedrý den - Svátek míru - kolik vzpomínok je spjato s tímto dnem...

Je tomu již hodne dávno, ani nevíš, který rok to přesno byl, jen tolik víš jisto, že jsi byl malým chlapcem a že byl Štedrý den. Kolik tu bylo radosti a kolik tu bylo slávy. Dostal jsi tank, dělo a vzducholoď, a k tomu ke všemu celou armádu vojáčků. Armády stály proti sobě, tank vrčel, práskalo dělo, a nad tím hučela vzducholoď. Jako malý generál hnal jsi šik za šikem do útoku, ztékal posice nepřátel, tankom je napadal s boku, a vzducholoď házela závaží - bomby. Sám ve svých očích byl jsi hrdinou, a tenkrát před lety jsi neznal nic krásnejšího a nemiloval nic více než válku.

Rok ubíhal za rokem a mnoho se změnilo. Skuteční generálové hnali armády proti sobě, tanky vraždily miliony lidí a letadla vrhala tisíce ničivých bomb. Zmizela lidskost, zmizela slušnost, úcta člověka k člověku a šlechetná zásada "žít a nechat žít" byla vystřídána zásadou "zabít nebo být zabit". Sestkráte přešel 24. prosinec a tenkrát jsi neznal nic hroznějšího a nic více nenenávidel, než válku.

Rok ubíhal za rokem, přišel mír a nový Štědrý den. Zase jsi dostal dárky, ani ti již nevíš, jaké. Nač také? Hlavní bylo, že jsi dostal lásku, bezpečné vědomí, že kolem jsou lidé, kteří to nade vše milují, kteří život dají, abys byl šťaston.

A zase ubehl za rokem rok a zase přichází Štedrý den, tentokráte smutný Štedrý den. Kde jsou ti, kteří dávali lásku; kde jsou ti, kteří dávali bezpečí; kde jsou ti, kteří byli ochotni život dát, abys byl šťaston? Jsou daleko od tebe, v zemi, kde zmizela lidskost, zmizela slušnost, mravnost a úcta člověka k člověku, v tvé vlasti. Jako nůž se zařezávají ta slova do srdce: "V tvé vlasti zmizela lidskost, slušnost a úcta k člověku".

A v celóm světe se formují armády, budují tanky, letadla a strašlivé bomby. Armády proti armádám se budou hnát, tanky proti tankům, letadla budou rozsévat zkázu a smrt. A uprostřed chaosu, vřavy a stónání budeš stát ty a s armádou útočit proti armádě. Všechno v tobě bude křičet: Nezabíjej! Vždyť nechci zabíjet, vždyť nenávidím to, chci jenom klid, chci jenom mír, je strašné zabíjet. Dejte mi klid a dejte mi mír! Ale ty budeš muset zabíjet, ty budeš muset vraždit, abys sám nebyl zabit, protože světem znovu povládne heslo: Zabít anebo být zabit ...

V roce 1949 ztratil pro mne 24. prosinec všechen svůj lesk, všechen svuj jas, všechnu svou krásu.

Zůstaly jen vzpomínky a nevesolé myšlenky táhnou hlavou:

"Zasloužilo si lidstvo vůbec tolik lásky, kolik se mu jí dostalo tenkrát, v den Kristova zrození?"

XXXX

A P E L

Ja, Tibor Uskort, obraciam sa na celý svet s touto výzvou:
Dnes sa odohráva dosial najurputnejší boj o dušu človeka, ktorá sa má rozhodnúť, či sa chce ešte pridržiavať svojho vznešenejšieho poslania, alebo odkopne sama seba a vyhlási sa za akúsi nadopicu.
Apelujem na celú svetovú verejnosť, aby si uvedomila, že dneskajší politický zápas má korene predovšetkým v pomere filozofie idealistickej a materialistickej a ak sa podarí materialistickej filozofii znižujúcej dostojnosť človeka na obyčajné vyspelejšie hovädo ovládnuť celý svet, potom si my ľudia nezaslúžime ozaj nič iného, ako aby sa s nami jednalo tak ako s hovädami.
Vzhľadom na toto nebezpečie, pred ktorým niet úniku, proti ktorému musíme všetci bojovať, lebo všetci sme zodpovední za prítomnosť ako i za našu budúcnosť, vyzývam celý svet, aby zanechal chrobáčie spory a šarvátky a celú svoju pozornosť sústredil na to, aby idealistická filozofia ostala vládnucou a tak znemožnila imperialistické plány materializmu, ktorý dnes chystá nástup najtmavšej noci v ľudských dejinách a hodlá z pyšného pokolenia ľudského urobiť pokolenie krotónov.
Dnes už každý jasnejšie a jasnejšie môže pozorovať, kam zaviedol materializmus a z neho prýštiaci systém bolševický nešťastné národy východu, ktoré stenú dnes pod bičom, ktorý si vlastne sami svojou zbabelosťou upletly a ktorý sa čím ďalej ďalej musí stať strašnejším preto, že permanentná revolúcia hlásaná Marxom, sa stáva permanentným a dokonalejším otroctvom páchaním s fanatizmom dotoraz skoro nevídaným v ľudských dejinách.
Vyhlasujem, že najväčším nebezpečím pre svet je dnes K. Marx a jeho filozofia, pred ktorou nepomôže žiadna atomová bomba ani žiadne ochranné sérá, ale ktorú my musí poraziť silnejšia ideológia stavená na idealistickom základe, ktorý základ môže jedine poskytnúť ľudstvu opravdivú možnosť k slobodnému a krajšiemu usporiadaniu ľudskej spoločnosti.
Zdoraznujem, že každý kto by hlásal, že celá Marxova filozofia je nesprávna, dopúšťa sa neospravedlnitelného omylu, ktorým by najviac podporoval tých, ktorí dnes v mene Marxa zotročujú svet.
Nie, Marx mal v mnohom pravdu, len základ, na ktorom začal stavať, bol pochybený. Marx správne vystihol, že svetom vládne ustavičná revolúcia, že svet túži stále po nových a lepších cestách, že človek túži byť stále dokonalejším, avšak on chápal túto revolúciu na materialistickom podklade ako revolúciu hmoty a tým sa dopustil /úmyselne?!/ toho strašného omylu, že dal tým, ktorí sa ho pridržiavajú, morálnu opru robiť čokolvek, terbárs i vraždiť v záujme tejto revolúcie materialistickej /hospodárskej/.
Práve tu je najväčšie nebezpečie marxizmu, že jeho správny názor o permanentnej revolúcii ľudskej spoločnosti svádza ľudí k domnienke, že tým je celá jeho filozofia správna a ozaj dokonalá a to zvlášť preto, že Marx má na hospodárskom poli mnoho pravdy. Jeho stúpenci však dopúšťajú sa neodpustitelnej chyby, lebo si neuvedomujú, že i v rev cii musí byť určité tempo a ľudské sily tiež nie sú nevyčerpateľné. Oni však dnes sami zradili Marxa atí, ktorí dnes v jeho mene pracujú, domnievam sa, že by boli Marxom vyhlásení za najväčších škodcov jeho diela, lebo Marx je pre nich heslom, ktorým chcú ovládnuť svet, ťažiac z neschopnosti takzv. idealistických politikov a myslitelov, ktorí ustrnuli vo svojom vývoji a utiekajú sa k slzám a vidinám.
Vidiac tento úplný filosofického myslenia západu nedostatok a na druhej strane strašné nebezpečie plynúce zo zneužitia samej Marxovej filozofie v rukách diktátorov, varujem celý svet a v prípade, že ideologicky neusmerní Marxov svetonáhľad a v mnohom si nebude brať v hospodárstve program do budúcna, vyhlasujem, že marxizmus musí nutne skor alebo neskor zvítazit, i keď len na prechodnú dobu. Noch si každý uvedomí, že proti ideológii nie je možné bojovať atomovými zbraňami ale ppať len kvalitnejšou ideologiou. Lebo ideológia a nie atomová bomba rozhoduje o konaní človeka a táto usmerňuje jeho život. A v tomto samom fakte je už vyvrátenie celého materializmu, keď vidíme a uznáme, že práve idea hýbe a vládne svetom.
A teraz ľudia, voľte si!

/Úvodná kapitola z pripravovaného diela "Apel"/

Tibor Prekliaty:

V S T Á V A J T E !

Vstávajte básnici
vstávajte právnici
počúvajte filozofi
večnej pravdy zlatokopi
už ide Prekliaty a jeho suita
a za ním dvíha sa zas pravda ubitá
Pred nami nikto a za nami dlho nič
veselo len plieskaj po otrokoch môj bič
nech zdvihnú chrbáty
uchopia granáty
vyhlásia svätý boj za práva človeka
vzkries sa zas hrdinskosť národov odveká
viacej nech nevolám bojovníci kde ste
vstávajte a pravdy pochodeň poneste
už ide Prekliaty a jeho suita
a za ním dvíha sa zas pravda ubitá
Majakovskij a Marx -- to moja robota
v tej neznám nedelu pre mňa vždy sobota
a Vy si po jednom rozdajte katanov
vyžente zo sveta judášskych satanov
vo Vás nech vzbudia sa bojachtiví Gréci
nech peje historia neslýchané veci
o malom národe čo vyšiel z pod Tatier
z ktorého sa zrodil nejeden bohatier
so štítom alebo na štíte nikdy bez
zbabelosť nestrpím hoc vrahov celý les
v Tebe nech slnka sa priania zmenia v skutok
nech srdce gniavené nepremôže smútok
doma matka plače Ty naň nemáš času
dnes doba nová nového žiada kvasu
buďte teda kvasom novým zhnilej zeme
kým z nej hmoty prorokov nevyženieme
zapalujte zatiaľ do noci len vatry
ako sa na Tatry smelých synov patrí
kým zas neuzrieme staronovú zoru
kým Vám nezavelím junač do pozoru
mundúr lesklý zmení DP nohavice
uchopíš pušku a prizlačíš na líce
hromová salva zavznie s hurrá do rána
že prestal si blúdiť životom cigáňa
keď v jasnom zmení signál dá generál
do noci tmavej
nepriateľky pravej
pál pál p á l ! ! !

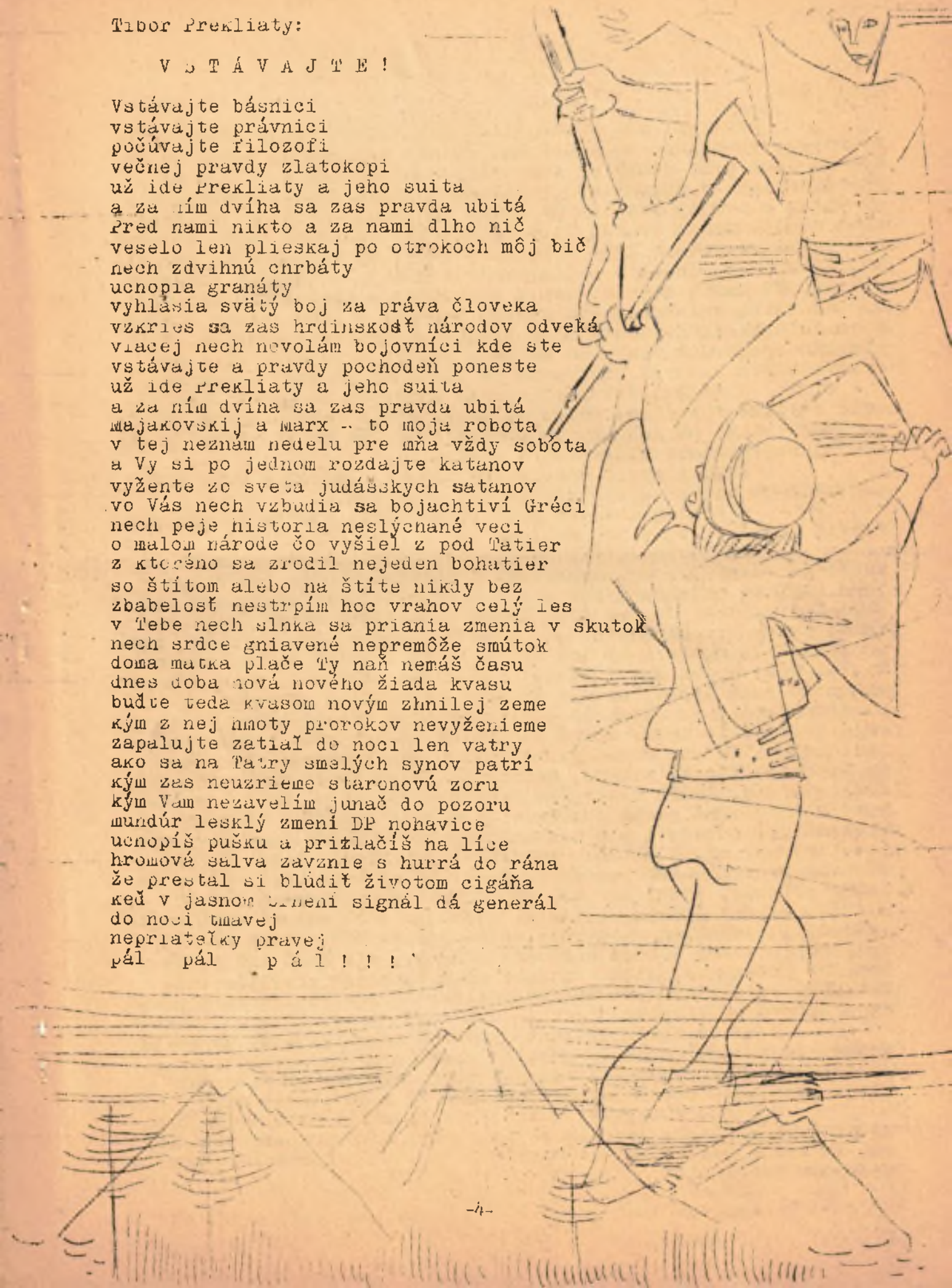

L I S T N O V I N Á R O M

Milí páni,

neviem, kto z Vás čítal Koestlerov román »Sonnenfinsternis«; ba možno, že mnohí ani autora nepoznáte. Nuže, je to bývalý člen KPD, ktorý po moskevských procesoch r.1935 a po skúsenostiach v španielskej občianskej vojne opúšťa komunistický tábor a svojím prenikavým perom analyzuje príčiny tak tragického zhumplovania veľkej idee revolúcie, za ktorú začal bojovať. A v uvedenom románe jeho hrdina Rubašow, bývalý apoštol sociálnej revolúcie, jeden z „očíslovaných hláv", o ktorých Koestler hovorí, že každá vedela viac z ekonomiky a sociológie ako všetci držitelia univerzitných stolíc v celej Evrope dokopy o zákonoch ľudskej spoločnosti a to predovšetkým hospodárskych, Táto bývalá ospevovaná hlava sa octne v žalári a po dnes už i nám predvedených súdnych cirkusoch je odsúdená na smrť a popravená.

A najkrajšie partie jeho knihy sú na konci, kde bývalý veliká rozmýšľa, prečo sa musel dožiť takého konca. Necíti vôbec vinu, ba naopak, je presvedčený, že konal všetko podľa svojho najlepšieho uváženia, a predsa...

Všetky svoje schopnosti, svoju mladosť a svoj elán obetoval na oltár veľkej revolúcie, a predsa...

A predsa musí zahynúť rukou tých, ktorým on sám pripravil cestu, stojac pri kolíske tejto revolúcie.

Na jedinú otázku nevie odpovedať: „Warum stirbst du nun?!" I rozmýšľa, on, marxista, u ktorého vládne len rozum a jeho logické uzávery a kde cit a konvencie boly odvrhnuté ako zbytočný balast: Čo, ak bola v začiatku našej kodifikovanej viery niekde iba na oko nepatrná chyba. Čo, ak naše predpoklady boly mylné a my sme sa tak dožili nutne zlých uzáverov. Čo, ak bola chyba vo vete, ktorú sme pokládali za nevyhnutnú, v mene ktorej on sám druhých obetoval a nakoniec on sám obetovaný bol, vo vete, že ciel posvácuje prostriedky. Možno to bola práve táto veta, ktorá zabila veľké bratstvo revolucionárov, možno, že sám rozum je nedostatočným kompasom, ktorého kurs sa nakoniec stratí v mlhe, možno, že preto príde teraz čas veľkého súmraku. Možno neskoršie, omnoho neskoršie, povstane nové hnutie, naplnené novým duchom, ktoré bude vedieť o obidvoch: O ekonomickej nutnosti i o „oceánskom cite". Možno budú členovia novej strany nosiť mníšske kapucne a ich učením bude, že len čistota prostriedkov posvácuje ciel. Možno budú učiť, že je falošný princip, ktorý hovorí, že človek je quotient z jedného miliónа deleny jedným miliónom, a miesto toho zavedú novú aritmetiku, založenú na násobení. Jeden milión bude potom milión individuí, ktoré nebudú beztvárnou masou, ale budú mať svoje vlastné povedomie, ktoré vytvorí novú osobnosť s milión znásobeným, zosilneným „oceánským pocitom" v neohraničenom a predsa konečnom priestore.

To je záver a kredo bývalého komunistu: My už svetu nemáme čo povedať, naša započatá cesta bola asi mylná, vlajka sociálnej revolúcie uvázla na pol žrdi. Nemôžme už viac dať svetu príklad, lebo železom a betónom sa nedá stavať ráj!

Veľké doznanie, veľká spoveď, užitočná spoveď. Lebo spovedá sa apoštol, jeden z prvých čísel toho systému. Ale bojí sa, že príde čas veľkého súmraku, a tu sme my súčasníci, aby sme tomu zabránili.

Môžme?

Ano, ak dáme svetu ten príklad, na ktorý čaká. Ak

Ak budeme opravdovými apoštolmi nového sveta a sami dokážeme, že sa chceme riadiť tým, čo hlásame. Dnes na vlastnej koži cítime, čo znamená, keď ľudské masy sa riadia nesprávnou filozófiou - ideológiou, keď zanedbaly cit a domnievaly sa, že oceánsky cit, to, čo my nazývame svedomím, ktoré je zrkadlom duše, je niečo, čo je už prežitkom, a keď sa domnievaly, že netreba sa viac pýtať, čo je morálne a čo nie!

A vidíme, kam ich to doviedlo. Kam doviedla jednostrannosť, spoliehanie sa iba na rozum, ktorý zavrhol celú minulosť a vzbúril sa proti prítomnosti. Dnes vidíme, že na jednej vete sa môžu zvrtnúť dejiny, že nie je celkom jedno, čo kto hlása, že jedno jediné nesprávne slovo, nepresná formulácia, môže znamenať zotročenie miliónov a zdegenerovánie ľudského pokolenia.

A to si uvedomte, Vy všetci, čo pracujete perom, a predovšetkým tí, ktorých články denne v miliónových výtlačkoch ovplyvňujú ľudské davy. Zapamätajte si, že každá Vaša čo i len nepatrná neobjektívnosť môže znamenať za krátku dobu ohromnú škodu nielen morálnu, ale i materiálnu, a že Vy ste zodpovední za to, ak sa budú ľudia nenávidieť z toho dôvodu, že ste ich naučili nesprávne rozmýšľať a vychovali ste ich v zaujatosti a farbosleposti.

A zaujatosť plodí zaujatosť a tá sa mení v nenávisť a večný zákon akcie a reakcie môže končiť v násilnom vzájomnom zabíjaní sa.

A pýtam sa, nie je dnes už dosť nenávisti, než aby sme ju vlastným skreslovaním skutočnosti rozdúchávali?

Dnes viac ako kedykoľvek predtým potrebujeme vypestovať v ľuďoch sebakritiku a naučiť ich správne posudzovať okolnosti, lebo takto vychovaní ľudia sú zárukou, že sa nedajú v budúcnosti opäť zneužiť demagogmi, ktorí využívajú slabé vlastnosti človeka tým, že mu lichotia, aby ho v zápetí zotročili. Musíme sa naučiť prijímať drsnú pravdu i voči sebe, keď je dobromyseľne podávaná, a tešiť sa z dobrej snahy druhého poukázať na možnosť lepšieho riešenia.

Preto vážte na vážkach spravedlivosti každé slovo, ktoré napíšete, a pamätajte, že ste zodpovední za milióny ľudí, ktorí Vás čítajú, lebo čin každého je výsledkom jeho duševného rozpoloženia, na ktoré majú pracovníci ducha tak úžasný vplyv.

Vychovávajte harmonického človeka budúcnosti, kde bude mať svoju dôležitú funkciu tak isto duša ako i telo, a snažte sa, aby ste dali najvýkonnejšiemu orgánu prítomného človeka, jeho rozumu, vznešenú stravu, dodávajúcu mu vieru v budúcnosť.

Nezabudnite nikdy, že komunisti môžu ďakovať svojím úspechom predovšetkým tomu dôvodu, že ich „očíslované hlavy" vedely viac zo sociológie ako všetky univerzitné kapacity dokopy. Keď my nedáme človekovi budúcnosti aj rozumové opodstatnenie jeho viery, nedáme mu všetko a človek opäť zakoliše, lebo nedáme cisárovi, čo je cisárovo, a Bohu, čo je Božie.

Teda vyhlásme nemilosrdný boj všetkému, čo je nezdravé, a predovšetkým chorým ideológiam a frázovitému povrchnému mysleniu a majme vždy pritom na mysli slová sv. Augustína: „Interficite errores, diligite personas!"

Zabíjajte bludy,
no milujte ľudí!!!

Ludwigsburg, 1. decembra 1949. Tibor Uškert.

R E P O R T Á Ž Z PEKLA!

Okolo zúrivo praskajúceho ohňa,vytryskujúceho z neznámej hĺbky,sa prechádzajú divoko gestikulujúce pestré postavy.V najkriklavejších farbách poobliekané snažia sa každá na seba upozorniť mávajúc množstvom dekrétov a vyznamenaní pripnutých na dlhých plášťoch.Tu sa sišla šlachta - najbližší súdruhovia Veľkého pána pekiel.Dnes sa tu odohrá mimoriadna udalosť.Skladanie účtov a prijímanie nového programu.Už čakajú iba na samého Vodcu.

A dočkali sa.Za slávnostne zapraskajúceho ohňa vystupuje Pán pekiel.Šialene krásny s démonickým cynickým úsmevom rozhliadne sa po prítomných,ktorí v bojazlivej úcte stoja pred svojou najvyššou autoritou.Stíchli,lebo teraz smí prehovoriť iba vtedy,keď im bude udelené slovo.A to sa stáva veľmi zriedkavo. Pán pekiel vie o všetkom,jeho dôvernici sú najschopnejší členovia jeho kráľovstva.

On prechádza k ťažkému červeno zafarbenému mramorovému stolu,ktorý olyzujú šlahajúce plamene a za hrobového ticha,keď všetko poklaklo pred ním na kolená na uvítanie a keď zavzneli pre človeka príšerne znejúce fanfáry,zahajuje.

Súdruhovia!

/Blažení úsmev sa rozohral na zjazvených tvárach a uši dychtivo počúvajú/ Sišli sme sa,ako to býva vždy na rozhraní rokov,aby sme složili účty z našej práce a ujasnili si náš program do budúcna - lepšie povedané,určili si, aké náš večný program dosiahnuť v praxi.Lebo veď náš program je predsa každému z nás jasný.

/Bravo,bravo - reve šialená nenávisť/

Naším programom a cieľom je večná rebélia a večný boj proti Tomu,ktorý je prapočiatok a prapríčina všetkého a ktorého ľudia nazvali Bohom.Lebo tento urobil veľkú chybu,pre ktorú ho musíme poraziť.Dal tvorstvu duchovnému slobodnú vôľu a tým nám umožnil,aby sme o sebe rozhodovali.A ja Vás ujistujem, že my náležite túto našu rovnocennosť s Ním využijeme.

/Výborne ... a nálada sa stupňuje/

Ja viem,my sme ešte ďaleko od toho,aby sme mohli nastúpiť do otvorého boja na život a na smrť,my sme ešte ďaleko od toho,aby sme sa Mu mohli dokonalosťou rovnať,ale ja Vás ujistujem,čím viac budeme zrýchlovať uskutočnenie našich plánov,tým skôr sa priblíži čas,keď budeme veční a nekoneční,lebo všetky zákony večnosti poznajúc porazíme Ho svojou početnosťou.A naše rady, vďaka Vám,sa rozmnožujú zo dňa na deň,hoci úmerne našej agresivite stúpa i odpor tých zabodnených zatupencov.Vývoj sa zrýchlujo a boj zostrujo.Avšak či nie právo toto je pre nás najväčším/spojencom/ požitkom?Či nie je právo vojna naším najväčším spojencom,lebo vtedy naša najdokonalejšia zbraň, Veľká nenávisť,slávi svoje triumfy?!

/Bravo .../

Stojíme na rozhraní rokov,keď pol storočie dvadsiateho veku uzatvára svoj kapitolu,podľa letopočtu Bohočloveka Krista,ktorý je naším najúhlavnejším nepriateľom.Jeho duch žije ešte v ľudstve,hoci sa nám podarilo v mnohých, i keď nie zničiť,tak aspoň neutralizovať jeho vplyv.Lebo,Satanovi chvála, ešte i dnes sa najdú poprední vraj politici,ktorí sa domnievajú,že dnes ide na tej mizernej guľočke o mocenský zápas.

A tam ide ozaj o skutočný zápas,avšak nie medzi východom a západom,ako si to predstavujú,veď kde je východ a kde západ?!,ale tam ide o mocenský zápas nás a Toho,ktorý zasial lásku medzi ľudí.

My alebo On!

Peklo alebo nebo!

Nenávisť alebo láska!

/Bravo,výborne a šialený dupot a rev ../

Ubožiaci,nechápu,že my nepotrebujeme atomové bomby,nepotrebujeme lietadlá ni tanky,nám stačia iba ich malé,krpaté dušičky!

/Sláva Ti,Najvačší .../

My ich potom vypostujeme do závratných výšok,my ich preškolíme,dáme im inú podobu a postavíme ich do našich radov.My potrebujeme iba jediné a to je súhlas ich slobodnej vôle!

/Výborne,sláva.../

Tu musím podotknúť, že posledný rok sklamal naše predpoklady. Naše vyhliadky sa zhoršily, i keď to často mnohí z nás nechápu a len dodatočne sa to prejaví. Precenili sme svoje sily. Nemajúc často dostatočne spracované ľudské myslenie, príliš rýchlo sme prešli do frontálneho útoku. Vyvolali sme prudkú reakciu svojou prehnanou aktivitou, miesto toho, aby sme boli pracovali viac skryto. Preto musíme dnes voliť opačnú taktiku. Prejsť z útoku do obrany a pôsobiť dojmom, akoby sa proti nám chystal nespravodlivý útok, nespravodlivá vojna. Musíme sa snažiť uciešiť postrachené a prebúdzajúce sa ľudské mozgy a ukolébať ich pocitom bezpečnosti. Preto nech z Vašich úst zaznievajú na prechodnú dobu iba slová ...mier a láska ...i keď tieto slová najviac nenávidíme a sú našou najväčšou prekážkou.

Vyhlasujem rok 1950 za rok mieru v súhlase s jeho "svätou" pozemskou tendenciou.

/Tieto slová boly povedané s mimoriadnou ironiou/

" Na rozkaz Tvoj, najgeniálnejší vodca... V Tebe veríme, v Tebe dúfame a pre Tebe žijeme "

Pamätajte si, ak sa nám toto nepodarí, budeme musieť naše výpočty preložiť na nesmierne vzdialenú dobu, lebo nastane veľká reakcia voči našim myšlienkam, ktoré sa nám podarilo vpašovať do ľudských srdc. A budeme musieť čakať opäť dlhé generácie, kým sa nám naskytne podobná príležitosť, kým opäť nastane únava idealizmu u človeka, aby sme potom zmaterializovaného človeka ľahko získali. Tomu stačí pár pekných pozemských hračiek a naše sily sa zaručene rozmnožia. A my im tie hračky dodáme!

/Dodáme...veľmi radi a veľký rehot.../

Na ľudstvo treba ísť vždy s cirkusom. Čo platilo za starého Ríma, platí aj dnes. Panem et circenses. A my nesmieme pripustiť, aby toto v budúcnosti neplatilo. My sa musíme starať o to, aby sme ustavične odpútavali pozornosť človeka od toho, čo ho túži k večnosti a vždy vyzdvihovali to, čo zdoraznuje jeho prítomnosť a to znamená dočasnosť. Lebo dočasnosť - to je naše kráľovstvo a tu sú naše ruky úplne voľné. Preto kým bude človek rozmýšľať v kategóriách dočasnosti, dotedy bude jeho duša vždy v sfére nášho vplyvu a my sa už potom postaráme, aby jeho slobodná vôľa sa stala našou "slobodnou" vôľou.

/Výborne ...Výborne.../

A teraz konkrétne úlohy.

Musíme využiť rozpory v ľudskej spoločnosti a všade tam ich rozniecovať, kde to vyhovuje našim zámerom. Čím viac bude nenávisti medzi ľudmi, tým bude naša úloha ľahšia. My sa musíme snažiť rozbiť tábor, ktorý ovláda idealistická filozófia a predovšetkým kresťanstvo. Využiť akúkoľvek malichernosť, aby sa skupiny, záujmové organizácie či národy v tej sfére postavaly čím viac proti sebe. Predovšetkým vybičovávať nacionalizmus do čím väčších rozmerov, aby tak vznikly čím väčšie národné rozdiely a podporovať národnú nesnášanlivosť predovšetkým z titulu menejcennosti. V ľuďoch treba pestovať egoizmus, ubíjať v nich sebakritiku a vsugerovávať im, že sa im krivdí, že sú im nespravodlivo uberané práva, že ich slobodná vôľa je obmedzovaná.

Lebo ich slobodná vôľa nebude skôr slobodnou, kým nepodpíše k nám prihlášku!

/Bravo.../

Lebo ich formy vlády nemôžu byť dotedy dobré, kým nebudú pre nás dobré!

/Výborne .../

Lebo ich ciel a program nebude dotedy správny, kým nebude pre nás správny!

Tu chápete Vaše poslanie. My musíme naučiť človeka rozmýšľať v našich termínoch a zničiť všetky staré hodnoty a keď toho dosiahneme, vyhrali sme. Človek ostane bez duševnej opory a potom tá slobodná vôľa, ktorú dostal do vena, sa stane jeho kliatbou.

Vyvinte najväčšie úsilie, aby ste pospinili všetky staré hodnoty a predovšetkým všetkých zástancov/zástancov/ starej kultúry, roztiahnite do krajnosti ich najmenšie chyby a hoďte ich na seba, aby ste tak zosmiešnili súčasné hodnoty, ktoré títo hlásajú. Zasejte tak semeno nedôvery v idealistické sily.

Lebo dobrý a spravodlivý môže byť len ten, kto je v našich radoch, ostatní sú zradcovia, spiklenci a vyvrhelovia vlastných národov a ľudstva vôbec.

/Sláva Ti, Najvyšší z Najvyšších .../

Nech stráca človek úctu k človekovi, nech vidí iba jeho špatné stránky, nech sa viac nedíva na večnosť ale iba na dočasnosť a potom čoskoro zvítazíme. Našim najväčším nepriatelom na zemi je symbol starých hodnot - Rím.

/ Smrť mu .... /

Využite všetko, čo rozdeluje jeho príslušníkov, aby ste rozbili duchovnú jednotu a keď toto dosiahnete, ostatné sa Vám pridá. Nech sa hrajú na štáty a štátiky, národy a národičky, triedy a triedičky, strany a stranicky, nech špinia jeden druhého, len nech si neuvedomia, že dnes bojujeme proti ním všetkým, lebo toto povedomie by ich sjednotilo.

Zdoraznujem, že sme spravili chybu. Precenili sme svoju ideologickú kampaň a pomohli sme vyzdvihnúť nutnosť ich spolupráce pred hrozbou nášho sústredeného útoku.

Preto, ako som vyhlásil, teraz bude nasledovať "svätý rok mieru". Rok ukolembávok a ak se nám podarí ich ostražitosť uspať, zvítazili sme, lebo potom naše sily získajú čas k príprave rozhodujúceho útoku.

Demoralizujte štátyRíma, pošpinte ich morálne kritériá a potom stačí zničiť pastiera a stádo sa bojazlivo rozprchne, aby sa stalo našou lahkou korisťou.

Pamätajte si, že tento rok rozhodne o dobe, kedy sa naše plány uskutočnia. Zaktivizujte svoje snazenia, budte si vedomí, že teraz máte nesmiernu príležitosť, aby ste dosiahli najvyššie posty v kráľovstve pekla, lebo nemožeme pripustiť, aby ostatných stihol iný osud ako nás.

Nikdy sa nesmie stať, aby sme boli definitívne porazení, lebo my sme najrevolučnejší a najpokrokovejší, my dokážeme všetko, iba jedno nie:

Aby sme raz žiadali milosť u toho, ktorému sme vyhlásili boj!

/Nikdy .... a strašný rev/

Naša večná rebélia musí byť korunovaná úspechom, lebo inač je zbytočné naše utrpenie.

Nech najväčší dar Boha - slobodná vola - sa stane našim najväčším spojencom v zápase o povalenie Jeho principov a tak sa uskutoční myslienka prvého rebelanta - nášho svetla - Lucifera.

Satan s Vami a do videnia!

/ Pôvodná reportáž Tibora Prekliateho/

XXXX

Tibor Prekliaty:

L I S T S T A L I N O V I

Ja, pán Stalin,
ja sa na Vás nehnevám
Vy ťažíte iba
z ľudskej sprostosti
blýzkajúce Vaše heslá
lietajú svetom
v tresku ampliónov
a v záplave tlačových molochov
milióny lenivé rozmýšľať
im holdujú
iné ich nenávidia

Veľká je Vaša moc
na rozkaz Váš
umĺknu celé fronty
na signál Váš
zahrmí milion diel
vo Vašich rukách sa sústredila
zorganizovaná sila stáročí
zdokonalená technikou despotismu

A Vy čakáte
horúčkovite pracujete
pripravujete sa
najgigantickejší pokus
v ľudských dejinách
Vy a pár Vašich druhov
vraj trinásti
povedal Churchill
chcete ovládnuť
nie jeden štát
nie jeden kontinent
ale celý svet
celú zemeguľu
lebo ste najgeniálnejší
objavili ste
klobúk dolů
umenie ovládnuť ľudské massy
máte zázračný
a pritom obyčajný recept
rozpútate v ľudoch pudy vášní
nenávisť človeka k človeku
pre väčší kus suchého chleba
pre krajšie handry
Vy ľudom nekladiete otázku
čo komu náleží
Vy len poukážete
vzbudíte v ľudoch
sobeckosť a závisť
využijete rozporov národov
tried
náboženstiev
lebo Vy žijete z dialektiky
ľudia sa nenávidia
pre obyčajný rozdiel v názoroch
lebo kto nejde s Vami
je zradca
zlikvidovať ho
Vaše heslá
prazdné blyskáče
dokázaly ohlúpiť miliónové massy
Vaše metódy zastrašily davy
lebo dnešný človek vidí
len leskot mince
a pre ňu obetuje svedomie
prijíma denne 30 strieborných
aby mohol dopriať
bratovi somárovi
veď dušu mu nik nevidí

Oj ano máte pravdu
pan Stalin
ja sa na Vás nehnevám
Vy ťažíte iba
z ľudskej sprostosti
no vedzte
i keby sa Vám svet celý koril
že Prekliaty
i keby mal byť naveky prekliaty
ostane vždy len Prekliaty!

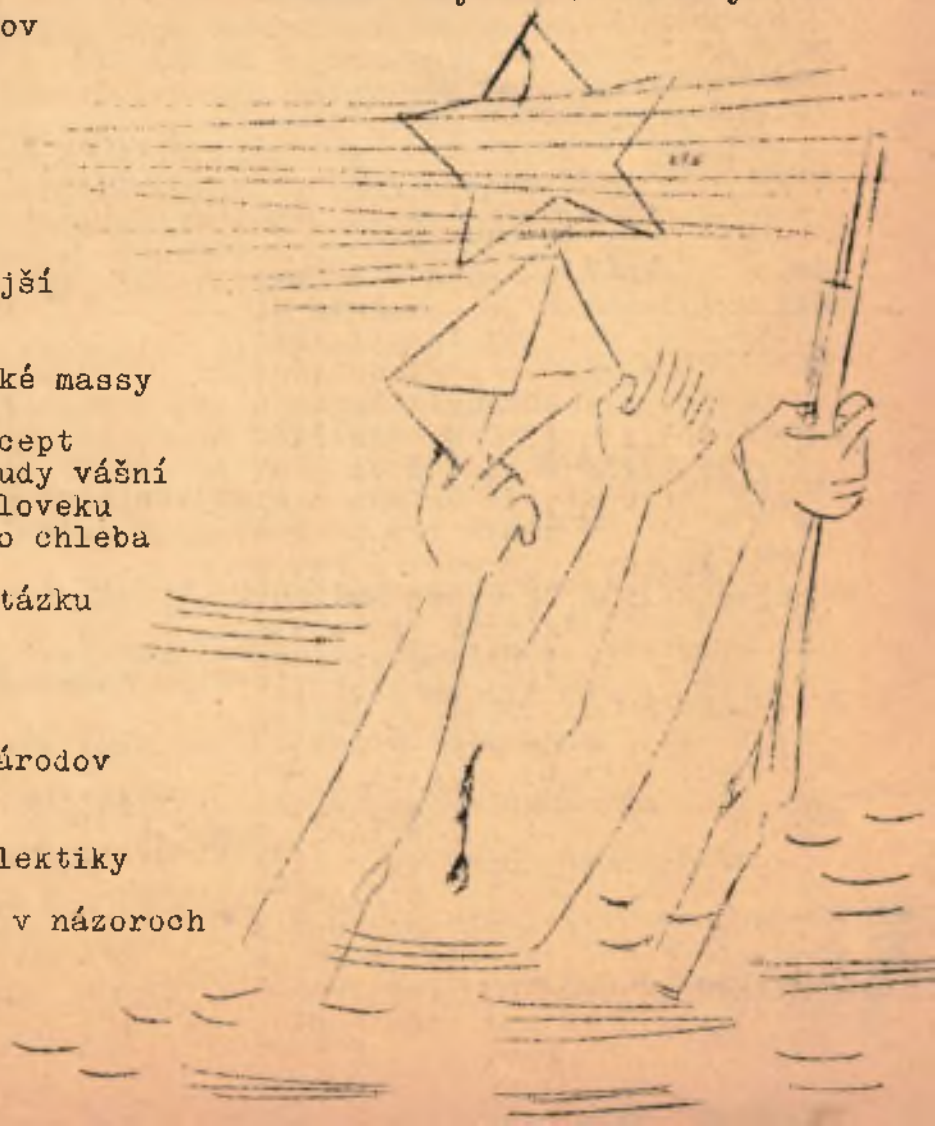

Z DOMOVA I SVĚTA

Bratislava: 3.listopadu jmenoval Vatikán dalšího nového biskupa pro ČSR, a to pro Slovensko. Je jím Msgr.Štefan Barnas, 50-tiletý ředitel semináře ve Spiši. Byl jmenován výpomocným biskupem Jána Vojtašáka ve Spiši.

Praha. 19.listopadu opustil Prahu francouzský velvyslanec, velký přítel našeho národa, Maurice Déjean. Byl jmenován členem francouzské komise pro Porúří.

Washington: Podle posledních zpráv vyrábějí USA nové atomové pumy a připravují zhotovení superbomby, patrně z helia.

Paříž: Francouzský spisovatel David Roussel vyzývá SSSR, aby aby povolilo bývalým koncentračníkům navštívit sovětské pracovní tábory. Ruský tisk tuto výzvu komentuje v tom smyslu, že američtí kapitalisté si vybrali k propagandě francouzského lokaje. Komunistický list Le Populair, který tento komentář otiskl, byl Rousselem žalován pro urážku na cti.

Moskva: SSSR si stěžuje světu, že Francie a Anglie začínají zbrojit. Oba tyto státy se k tomu klidně přiznávají s poukazem, že již dvakrát byly přepadeny nepřipravené. SSSR pak nemusí začínat zbrojit teprve nyní, poněvadž dosud nepřestalo.

Warszawa: Rozruch ve světě způsobilo zatčení francouzského úředníka André Robinaua na varšavském letišti před jeho odletem do Paříže, ačkoliv polská vláda tvrdila, že z Polska odcestoval. Tím se vyhrotilo diplomatické napětí mezi Francií a Polskem v oboustranné vypovídání a zatýkání. Nakonec Poláci odsoudili 3 diplomatické francouzské úředníky ve Vratislavi do vězení jako vyzvědače.

Polsko dále zakázalo činnost Mezinárodního Červeného Kříže na svém území. Také špioni? - Dobře pravil americký generál Clay: K míru se nepřijde kontrolou atomové energie, ale zvednutím železné opony. - Bohužel, ta doposud visí pevně.

Praha: V Praze začala 20.listopadu podpisová akce pro zdravici k 70.narozeninám generalissima Stalina. Jak hlásí pražský rozhlas, zúčastnilo se jí prý i mnoho »pokrokových« kněží.

Potsdam: Ve východní zoně Německa je již přes 10.000 obyvatel v pracovních táborech. Stovky německých uprchlíků přecházejí denně illegalně do západního pásma.

Paris: 28.listopadu se dožil francouzský spisovatel André Gide osmdesátin.

Bonn: Vysocí komisaři Mc Cloy, Robertson a François Poncet podepsali s německým kancléřem dr.Adenauerem smlouvu o Německu. Předseda německých soc.dem. nazval za to dr.Adenauera přisluhovačem západních mocností. V německém parlamentě se strhly nepokoje a dr.Schuhmahher byl na několik zasedání vyhoučen z účasti ve sněmovně.

Paříž: Francouzský parlament dospěl v debatě o německé otázce k těmto uzávěrům:

1) Negativní stanovisko k ozbrojení Německa.
2) Připouští menší revise v otázce demontáží, ale je proti výrobě zbraní, lodí a oceli.
3) Německo může být připuštěno do Rady Evropy, ale jen jako pozorovatel.

Ani USA, ani Anglie nebyly tak striktní. Že by se Francie poučila?

Praha: Čs. biskupové se sešli 24.listopadu na tajné konferenci a vydali prohlášení ke katolickému duchovenstvu, aby si nenechalo zasahovat do svých práv. Do přísahy, kterou stát čs.duchovním předpisuje, mají dát tento dovětek: »Souhlasím, pokud to nebude proti zákonům církevním, a zákonům přirozeným a proti lidskosti.« Je to podivný stát a má nějaké divné zákonodárství, když mu kněží musí v přísaze připomínat, že oni proti zákonům lidsko-

sti jednat nebudou. A za to jsou nazýváni vlastizrádci!

Beograd: Pražská vláda oznámila jugoslávské, že jí uzavře v Praze informační službu, neboť se v ní provádí protistátní politika a krytí špionů. Bělehrad na to ironicky odpověděl, že dává 24 hod. na rozmyšlenou. Jestli do té doby bude jugoslávská kancelář v Praze skutečně uzavřena, Bělehrad bude následovat pražského příkladu a tím Moskva ztratí poslední informační službu v Jugoslavii.

Moskva: Po Polsku naděloval Stalin v Maďarsku, Bulharsku a Rumunsku nové armádní velitele: Vorošilova Budapešti, Bulganina Sofii a Maluiského (před dvěma lety dostal rumunské občanství) Bukurešti.

Naši páni ministři v exilu, komu z ruských generálů jste dali » z vůle lidu « čs. státní občanství? Ať víme, koho dostanou doma za velitele armády!

Jerusalém: V chrámu Božího Hrobu vypukl požár, kterým byly zničeny 2/3 chrámu. Povstal neopatrností dělníků.

Bratislava: Podle zprávy Lidové Demokracie navštívil poverenik techniky prof.Lukačovič v Bratislavě zajištěné kněze a řeholníky a oznámil jim, že Sbor poverenikov se usnesl uděliti stošedesátiosmi milost. A Praha následovala příkladu a propustila 26. listopadu dalších 70 kněží z kriminálu.

Istambul: Turecký vyslanec v Moskvě po svém návratu prohlásil, že by USA udělaly dobře, kdyby hodily do SSSR jednu atomovou bombu na odstrašení - než bude pozdě.

Bonn: Naši bývalí spoluobčané ze Sudet chtějí vydat »Černou knihu« o svém vystěhování z Čech a předložit ji Radě bezpečnosti Spojených národů.

London: V Londýně byla založena Světová odborová organisace jako oposice proti organisaci odborářů pod komunistickým vlivem.

Budapest: Na schůzi Kominformy v Maďarsku byly vybídnuty satelitní státy k silnějšímu politickému i hospodářskému nátlaku vůči Titovi. Další nové úkoly: Ovládnout veškerou mládež a dohlížet na Církev. - Na schůzi nebyli přítomni soudr.Paukerová z Rumunska, Kostov z Bulharska a Gomulka z Polska.

S Kostovem byl proveden proces: uznán vinným, i když se nepřiznal, a popraven. Gomulkův proces ještě není ukončen. Co bude s Paukerovou, ukáže blízká budoucnost. Jenom v Bulharsku bylo »vyčištěno« 9 ministrů, jeden ministerský předseda a velitel armády. Toto očišťovací hnutí jde všemi zeměmi za Železnou oponou. Proslýchá se, že u nás má přijít na řadu dr.Vlado Klementis a snad také Gottwald je prý v nemilosti a proto nesměl jet do Moskvy složit hold vrchnímu potentátovi.

London: Winston Churchil byl oslavován v Anglii a v celém západním světě. Premier Atlee v parlamentě řekl: „Jsem přesvědčen, že mluvím ze srdce všech: jsme velmi šťastni, že W.C. je zdráv a pln energie mezi námi." Jeden týdenník napsal: „Vítězství západní Evropy je jeho dílo - naděje východu spočívají na něm"

Bělehrad: V Sarajevu byl zahájen proces proti 12i ruským špionům. Jeden z nich, Nekludow, se ve vězení oběsil a zanechal písemnou zpověď.

Sofia: V Bulharsku probíhá kampaň pro nové volby s jednotnou kandidátkou.

Praha: Po návratu Rudolfa Stránského ze schůze Kominformy byla čistka v KSČ, jíž padli za oběť m.j. Löbl, Rajman a Vilém Nový. Löbl spáchal na Pankráci sebevraždu.

Potsdam: Ministerský předseda Vých.Německa Grottewohl se prý pokusil o sebevraždu pro nedorozumění s ostatními funkcionáři KPD.

Praha: ČSR opevňuje rakouské hranice: ostnatý drát, minová pole, kulometná hnízda.

Canberra: Čs. konsul Jiří Hála resignoval v Australii.